

Obertura de les Jornades del Parlament Ciutadà 18 i 19 d'octubre de 2013

Amb aquestes Jornades presentem, i comencem a experimentar, el projecte del Parlament Ciutadà.

Sorgeix després d'una dècada d'assajos d'una nova política ciutadana, amb el Fòrum Social Mundial com els seu màxim exponent mundial.

En el nostre país, en els darrers 2 anys el Fòrum Social Català ha generat varies iniciatives, algunes presents avui aquí, entre elles la *Crida a la desobediència civil pels drets ciutadans i contra la dictadura financera*.

El Parlament Ciutadà ha sorgit com un projecte d'aquesta Crida.

En la darrera dècada veiem que ha anat emergint una *nova política sense polítics*, un acció ciutadana, individual i col·lectiva orientada al bé comú que va més enllà de la política dels partits i de les institucions, a qui originàriament se'ls hi havia atribuït aquesta funció.

Voldria, ara, situar aquests fets que ens incumbeixen en una reflexió més àmplia.

Podem dir que **la vida és un procés** en permanent transformació.

I que la vida humana **és viure amb consciència aquest procés transformador de ser parts**, partíciaps, participants actius d'una única comunitat humana, que és part d'una única biosfera.

Durant milions d'anys **els humans han estat petites comunitats**, d'un centenar d'individus, que possiblement no tenien una consciència individual massa clara.

Des de només fa pocs mil·lennis – des que ca començar la destrucció d'aquestes comunitats per les civilitzacions, amb patriarcat i propietat - **estem en un fort procés d'individuació**, que ens està portant a l'individualisme més ferotge.

Però també **està emergint una nova consciència**, i per tant una nova manera de viure, de que som individus enxarxats, membres d'una única comunitat humana, plural en les seves expressions culturals, però íntimament teixida com a única espècie.

Les **formes de participació en la comunitat humana varien**, per tant, **en funció de la consciència** que tenim de pertinença a un o altre tipus de comunitat.

Per no recular més enllà, la **Revolució Francesa formulà un nou grau de consciència, la dels ciutadans**, amb tres valors, -llibertat, igualtat, fraternitat - com a contrapès al valor de l'absolutisme, i amb tres poders, - legislatiu, executiu, judicial - com a contrapès al poder absolut del rei.

Ara, dos segles després, aquells tres valors i aquells tres poders són un nou absolutisme, el democràtic representatiu, que es vol imposar arreu del món, com a únic model bo. Un absolutisme que cal superar **perquè som una ciutadania activa amb una consciència diferent de pertinença**, corresponent a l'emergència d'un nou tipus de comunitat humana.

Fa dos segles amb aquella Revolució de la Il·lustració s'aconseguí **eixamplar el poder absolut del rei, compartint-lo amb les elits**: els nobles, els clergues i els burgesos, **tot creant els partits com a representants dels diferents interessos de les elits**.

La participació es fonamentà només en el principi de "cada home un vot". És a dir, **només podien votar homes, - per cert, només adults i propietaris-**.

Amb 200 anys de lluites hem aconseguit el vot d'homes i dones, siguin o no propietaris, d'adults i joves. Però fins fa molt poc la majoria de la població no podia llegir ni escriure i estava molt influïda pels qui tenien el poder de la comunicació, del coneixement i de la propietat.

Aquest patró **de democràcia representativa, que de fet n'hem de dir democràcia delegada**, que encara continua, estava pensat per **mantenir el poder de les elits a través dels partits**, en una societat on la immensa majoria no tenia les mínimes capacitats per influir.

En la democràcia delegada no governa el poble **sinó només l'elit que obté els vots de la majoria d'entre els qui voten**.

Avui, **amb un nou tipus de ciutadania activa**, molt més formada i informada, amb sistemes de comunicació interactius, amb una consciència de complexitat que ens aboca a la perplexitat, amb una constatació de l'obsolescència dels valors i les estructures de fa 200 anys.... **ens cal reformular aquells valors**:

1. Els 3 valors: llibertat, igualtat, fraternitat

Llibertat però amb Responsabilitat:

exercir llibertats concretes, que assumeixin les seves conseqüències en la comunitat i en l'ecosistema en que vivim, sabent que tot està interrelacionat.

Igualtat amb equivalència: igualtat davant la llei, igualtat d'oportunitats, equitat social i econòmica, i igualtat del valor de cada persona, que en diem equivalència. Tots valem el mateix, tenim el mateix pes, quan prenem part en la vida de la comunitat, no sols amb el vot, també amb els arguments en la deliberació.

Fraternitat amb solidaritat:

cultivar la consciència que totes les persones som filles de la mateixa mare, mare terra, que som membres de la mateixa comunitat -de la local a la mundial- implica que hem de viure en una economia solidària i equitativa, lliure i responsable, que posi límits a l'empobriment i sobretot a l'enriquiment.

2. Els 3 poders: legislatiu, executiu i judicial.

Malgrat la teoria, en la majoria de democràcies partidistes **no hi ha independència real dels 3 poders**, i per tant no poden fer de contrapès entre ells.

Legislatiu, que fa lleis: format per partits a qui la població delega la seva voluntat cada 4 anys.

Executiu, que executa les lleis: format per elits a qui el partit majoritari delega cada 4 anys.

Judicial, fa que les lleis s'apliquin bé: format per elits que no poden pertànyer a partits, però governat en darrer terme per un òrgan decidit pels partits.

Dins aquest procés permanent de transformació cap a una nova comunitat humana, **la consciència emergent actual** fa que no sols hàgim de replantejar els valors de la política sinó també la seva estructura, per fer-la coherent.

Hem de **repensar la funció i el funcionament dels 3 poders i dels partits que els fonamenten.**

Hem **de situar i acotar un 4rt poder no regulat, el de la comunicació i el coneixement**

i, tot plegat per poder **bloquejar el meta poder de la dictadura financera** que imposa el benefici privat totalment per sobre del benefici comú.

És la nostra responsabilitat activar-nos com a ciutadania per replantejar, repensar, innovar aquests obsolets valors i estructures.

Però, per fer-ho, **necessitem un nou contrapès, un 5è poder?**, en aquest cas ciutadà, del poble, no partidista, que faci sentir la veu, cada cop més harmonitzada.

Una veu que cerqui **l'equilibri entre el bé individual i el bé comú**, entre l'interès particular i l'interès general, l'equilibri propi d'aquesta nova comunitat humana;

i, que alhora, permeti **experimentar nous valors i noves dinàmiques per refer i superar el llegat de la democràcia delegada a les elits.**

Estem plantejant el **Parlament Ciutadà com aquest 5è poder, el de la ciutadania activa individual i col·lectiva.**

Cadascú pot aportar feina i recursos sigui,

- en funcions de suport a l'organització del Parlament Ciutadà o
- en suport a l'elaboració i tramitació de les iniciatives, individuals o col·lectives que es presentin al Parlament Ciutadà.

Hi ha dues funcions que en aquest moment són claus, que interactuen i s'enriqueixen mútuament: I

- a del **Funcionament** del Parlament Ciutadà i
- la de **Repensar Democràcies**, per proposar i experimentar unes noves regles de joc de l'organització col·lectiva i política.

El meu resum: el Parlament Ciutadà és un procés **conscient i permanent** de transformació vers una comunitat humana més plena, per afavorir unes **llibertats responsables**, unes **igualtats basades en l'equivalència** de tothom, una **visió i una pràctica** coherent al fet de ser germans i germanes, fills i filles de la mateixa mare terra.

Ara bé, **les paraules ens apleguen però també ens separen**. Les que acabo de pronunciar i les que direm aquests dies... ens provoquen emocions contradictòries, que ens poden fer relativitzar l'entusiasme de prendre part en aquest moment històric... en aquest "breu moment del mil·lenari pas de les generacions" (com diu Salvador Espriu).

Els moviments socials agafen força quan emocionen, quan toquen l'interior de cadascú... La narrativa del grup i les manifestacions amb símbols, músiques, cançons... expressen i alhora reforcen aquestes emocions.

El Parlament Ciutadà de moment ja té un nom – suggeridor –, un logo i l'inici d'una narrativa, bàsicament inspirada, gracies a la Itziar, en la bona arquitectura.

M'agradaria que ara, en començar aquest procés, puguem experimentar juntes dues sensacions que, el silenci i el so, més enllà de les paraules, ens apleguen, i que estan en l'origen de la paraula, i de la música que necessitarem.

Un silenci compartit: Ara, proposo fer una pausa silenciosa..

Sentim el silenci de l'ambient,
el silenci que envolta tot el grup

i ens quedem escoltant-lo... sense pressa...,

sentim el silenci dins nostre i el silenci que ens envolta,
sentim-nos sentint el silenci..

i si sentim que hi ha sorolls dins nostre, els escoltem, els deixem passar i tornem a sentir el silenci, i a sentir què sentim.

Un so compartit: Des del silenci compartit,

deixem que sorgeixi ara un so compartit,

el so del "jo" perllongat fins "l'hom" – (de tothom)

que cerca un so harmònic entre totes les veus.

iniciem el so: "joooom.." amb el to de cadascú

mirant d'harmonitzar-lo amb els tons veïns i el to general.

Gràcies per intentar-ho. Juntes podem!

Martí Olivella